



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **D. K.**
bytem X

zast. advokátem Mgr. Davidem Obenrauchem
sídlem Kopečná 987/11, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2023, č. j. JMK 79887/2023, sp. zn. S-JMK
156988/2022/OD/Bo,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2023, č. j. JMK 79887/2023, sp. zn. S-JMK 156988/2022/OD/Bo („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 30. 8. 2022, č. j. ODSČ-10065/22-DAN/PŘ, sp. zn. ODSČ-11215/22-DAN/PŘ („prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“), dle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, a také dle § 125c odst. 1 písm. k) a d) zákona o silničním provozu. Těchto přestupků se žalobce měl dopustit tím, že dne X v X hodin řídil blíže specifikované motorové vozidlo v B. na pozemní komunikaci ulice B., ve směru k ulici H., přičemž ohrozil protijedoucí řidiče, když předjížděl kolonu před ním jedoucích vozidel, aniž by se mohl před tato vozidla bezpečně zařadit. A dále tím, že dne X v X hodin řídil specifikované motorové vozidlo v B., po pozemní komunikaci M. n., po zastavení vozidla při kontrole nepředložil policistům řidičský průkaz ani zelenou kartu a odmítl se podrobit vyšetření pro zjištění, zda při řízení motorového vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Za spáchané přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce primárně v procesním pochybení správních orgánů při posouzení jeho omluvy z účasti na nařízeném ústním jednání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl při posouzení odvolací námitky týkající se omluvy neúčasti žalobce na jednání správního orgánu prvního stupně k závěru, že podání ze dne 8. 7. 2022 nelze považovat za včasnou omluvu. Nebylo prokázáno, zda je žalobce skutečně zaměstnancem dané společnosti, jež podání měla zaslat, nebyla naplněna podmínka prokazatelnosti omluvy. Podle žalovaného jednal správní orgán prvního stupně v souladu s § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich („zákon o odpovědnosti za přestupky“). Žalobce se bez řádné omluvy k jednání nedostavil. Důvodná nebyla ani námitka, že žalobci nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Podle žalovaného byl skutkový stav byl projednáván věci zjištěn bez důvodných pochybností a závěr o vině žalobce byl dostatečně zdůvodněn. Žalovaný v případě žalobce neshledal žádnou polehčující okolnost a plně se ztotožnil s odůvodněním výše uložené sankce.

II. Žaloba

4. Žalobce vytýká napadenému rozhodnutí nedostatečně zjištěný skutkový stav, vady právního posouzení a nepřezkoumatelnost. Základní práva žalobce v podobě jeho práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces byla porušena neakceptováním omluvy z jednání správního orgánu prvního stupně.
5. Žalobce byl předvolán k ústnímu jednání, které se mělo konat dne 13. 7. 2022 v 8:00 hodin. Předvolání bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 16. 6. 2022. Není pravda, že se žalobce k jednání nedostavil bez řádné omluvy. Správní orgán prvního stupně sám uvedl, že obdržel potvrzení zaměstnavatele o služebním pobytu zaměstnance v zahraničí, podané dne 8. 7. 2022 z datové schránky B. G. s.r.o. Z potvrzení plynulo, že žalobce je zaměstnanec společnosti, že se má zdržovat na služební cestě v Dubaji ve Spojených arabských emirátech

a do České republiky se má vrátit dne 8. 9. 2022. Prvostupňový orgán omluvu přešel a jednání ve věci proběhlo. Žalobce tak nemohl uplatnit svá procesní práva.

6. Je sporné, zda správní orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem, pokud omluvu žalobce neakceptoval, tuto skutečnost mu neoznámil a projednal přestupek žalobce v jeho nepřítomnosti. Omluva žalobce byla důvodná. Žalobce se zdržuje v Dubaji podstatnou část roku. Absurdní je argumentace, že svou služební cestu mohl předpokládat a časově přizpůsobit jednání. Žalobce vstoupil na území Emirátů již dne 2. 5. 2022 a setrval zde pracovně celé 4 měsíce do dne 8. 9. 2022. Toto tvrzení řádně prokázal jak svým pasem se vstupním razítkem do Emirátů, jakož i pohyby na účtu v době od 8. 7. do 14. 7. 2022. Žalobce se po převzetí předvolání obrátil na svého zaměstnavatele, který jej dne 8. 7. 2022 z jednání omluvil. Omluva zaměstnavatele žalobce obsahuje termín návratu žalobce do České republiky tak, aby správnímu orgánu umožnila odročit jednání na konkrétní termín, kterého se žalobce bude moci zúčastnit. Správní orgán prvního stupně návratu žalobce nevyčkal a pouhých 9 dní před návratem žalobce vydal rozhodnutí o přestupku. Žalobce chápe význam správního řízení, zřídil si datovou schránku, aby mu bylo možné doručovat a správnímu orgánu neztěžoval práci. Tutéž vstřícnost a pochopení by žalobce očekával od správních orgánů. Je však konfrontován s běžnou realitou úřední moci, která zatěžuje nad nutnou míru.
7. Dle žalovaného by žalobce měl v případě podezření ze spáchání přestupku setrvat na území České republiky a nevzdalovat se do doby projednání přestupku. To s ohledem na charakter jeho pracovní činnosti není možné. Žalobce se jednání nemohl účastnit, ani kdyby ho zaměstnavatel uvolnil. Letenka by představovala náklad v hodnotě několika desítek tisíc korun. Žalobce předpokládal, že správní orgán projeví dostatek elementárního pochopení s nastalou situací, k čemuž však nedošlo. Důležitost důvodu omluvy z jednání je třeba posuzovat s ohledem na veškeré okolnosti, které pro ni mohou být podstatné, včetně dosavadního průběhu řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2009, č.j. 7 As 28/2009-99). Žalobce též odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2018, č.j. 1 As 20/2018-34, který se zabývá důvody omluvy z ústního jednání a napadené rozhodnutí je s ním v rozporu. Rovněž je v rozporu se základními zásadami správního řízení, zejména se zásadou služby veřejnosti, zásadou rovnosti a nestrannosti.
8. Správní orgán má vysoce kvalifikované úředníky. Ti si musí umět poradit i s neformální omluvou, z níž je patrné, čeho žalobce žádá. Žalobce neví, z jakého jiného důvodu by potvrzení zaměstnavatele bylo přikládáno než z důvodu absence žalobce u ústního jednání. Extrémně formalistický přístup správního orgánu bez možnosti normální a rozumné interakce nemůže mít oporu v zákoně.
9. Napadení rozhodnutí je minimálně v bodě I. nepřezkoumatelné, pro shledání žalobce vinným ze spáchání přestupku chybí důkazy. Pokud jde o další výroky, bylo žalobci upřeno právo na obhajobu, nemohl se ve věci vyjádřit. Žalobce učinil vše, co po něm lze stran omluvy rozumně požadovat. Omluva byla včasná a řádná. Konat jednání bylo v rozporu se základními právy žalobce.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný do vyjádření k žalobě zkopíroval relevantní část odůvodnění napadeného rozhodnutí. K tomu konstatoval, že veškeré žalobní námitky již byly v napadeném rozhodnutí zodpovězeny a odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky č.j. 5 As 219/2017-28, č.j. 6 As 25/2013-23, č.j. 4 As 128/2014-26). Dle této

judikatury správní orgán není povinen obviněného vyrozumět o tom, že jeho omluvu shledal nedůvodnou a omluva nebyla akceptována.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

11. Ve věci přestupku, ke kterému mělo dojít dne 22. 11. 2021, je součástí správního spisu mimo jiné oznámení přestupku ze dne 5. 1. 2022, úřední záznam ze dne 4. 1. 2022, úřední záznam o podání vysvětlení oznamovatelky přestupku ze dne 23. 11. 2021 a úřední záznam o podání vysvětlení žalobce ze dne 4. 1. 2022. Součástí správního spisu je videozáznam z palubní kamery oznamovatelky přestupku. Z videozáznamu je patrná kolona vozidel stojících v jízdním pruhu před světelnou křižovatkou. V místě je jeden průběžný jízdní pruh a dva jízdní pruhy v protisměru. Stojící kolonu vozidel vysokou rychlostí protisměrným pruhem předjíždí vozidlo žalobce a rychle se blíží ke světelné křižovatce v okamžiku, kdy směrem od světelné křižovatky v obou jízdních pruzích přijíždí vozidla. Vozidlo žalobce se v protisměrném pruhu "střetává" s přijíždějícími vozidly. Řidič prvního přijíždějícího vozidla, jedoucí v tomtéž pruhu, ve kterém jelo vozidlo žalobce, musel rychle uhnout do druhého protisměrného pruhu, kde bylo pro tento manévr v daný moment dostatečné místo, aby zabránil čelnímu střetu s vozidlem žalobce.
12. Ve věci přestupku, ke kterému mělo dojít dne 19. 4. 2022, je součástí správního spisu mimo jiné oznámení přestupku z téhož dne, úřední záznam z téhož dne. Dále úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy z téhož dne, z úředního záznamu plyne, že policisté měli podezření z užití alkoholického nápoje žalobcem. Žalobce se na výzvu nepodrobil orientačnímu vyšetření analyzátozem dechu, nepodrobil se ani lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu, vyšetření nepožadoval. Žalobci bylo zabráněno v jízdě odtahem vozidla. Součástí spisu je příkaz k zabránění v jízdě odtahem vozidla ze dne 19. 4. 2022. Součástí správního spisu je dále videozáznam ze silniční kontroly.
13. Přípisem ze dne 16. 6. 2022 byl žalobce předvolán k ústnímu jednání, které se mělo konat dne 13. 7. 2022 v 8:00 hodin a byl informován o pokračování v řízení ve shora nadepsaných věcech. Součástí předvolání je i poučení. Žalobce byl poučen o tom, že pokud se nemůže na předvolání dostavit, je povinen se správnímu orgánu bezodkladně omluvit s uvedením konkrétních závažných důvodů, které mu brání v účasti na jednání. Byl poučen o tom, že existenci závažných důvodů je povinen řádně doložit současně s omluvou a o tom, že písemná omluva, podepsaná účastníkem řízení, musí být správnímu orgánu doručena před zahájením jednání.
14. Prvostupňový orgán dne 8. 7. 2022 obdržel z datové schránky společnosti B. G. s.r.o. datovou zprávu s názvem „Potvrzení zaměstnavatele o služebním pobytu zaměstnance v zahraničí“, datovanou dne 7. 7. 2022. Z potvrzení plyne, že žalobce je zaměstnancem společnosti a že se aktuálně zdržuje na služební cestě v Dubaji ve Spojených arabských emirátech, kam byl společností vyslán za účelem výkonu zaměstnání a plnění pracovních úkolů. Bylo sděleno, že termín návratu žalobce je 8. 9. 2022. Z protokolu o ústním projednání přestupku plyne, že žalobce se k jednání bez omluvy nedostavil. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému se žalobce odvolal, dále bylo vydáno napadené rozhodnutí.

V. Jednání před soudem

15. Soud nařídil k požadavku žalobce ústní jednání, které se konalo dne 8. 4. 2024, za přítomnosti právního zástupce žalobce a zástupkyně žalovaného. Právní zástupce žalobce odkázal na žalobní návrh a zdůraznil, že šlo o první omluvu z jednání. Tato omluva byla řádná a správní orgán jí měl respektovat. Jednalo se jen o 9 dnů, kdy se žalobce měl vrátit ze služební cesty. Odvolací řízení přitom trvalo mnoho měsíců, přestože správní řízení mají být rychlá a spravedlivá. To právní zástupce považuje za nepoměr a zvlášť úřadu, kterou nechápe. Neví, jakým jiným způsobem měl žalobce svoji nepřítomnost omluvit a co měl ještě doložit. Možnost omluvy žalobce byla zároveň ztížena tím, že se nacházel v zahraničí. Přitom v praxi mnohokrát stačí zvednout telefon a zavolat úředníci, která jednání přeloží na jiný termín. Postup správních orgánů považuje za přepjatě formalistický.
16. Zástupkyně žalovaného odkázala na vyjádření k žalobě. Ve věci šlo o to, že omluva z jednání nebyla náležitá a včasná. Nebyla ani řádně doložená, předložené doklady spolu nekorespondovaly. Není povinností správního orgánu uvědomovat účastníka řízení o tom, zda omluvě bylo vyhověno.
17. Ze strany soudu byl stručně rekapitulován obsah správního spisu a soudního spisu. Po závěrečných projevech účastníků řízení soud přerušil jednání a postupoval podle § 49 odst. 12 věta první s.ř.s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Při splnění podmínek řízení soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v intencích § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).
19. Žaloba není důvodná.
20. Předně je nutno uvést, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, jak žalobce v žalobě obecně namítal. Je z něj zjevné, jakým způsobem žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a z jakých důvodů jej potvrdil. Žalovaný vypořádal stěžejní odvolací námitky žalobce.
21. Podle § 80 odst. 4 zákon o odpovědnosti za přestupky platí, že „*k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu*“.
22. Podmínky náležité omluvy, jak vyplývají z ustálené judikatury správních soudů, jsou shrnuty například v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23. Aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny následující tři podmínky: „*1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá například omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví například omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat.*“ Náležitost omluvy a relevanci jejího důvodu je třeba vždy posoudit ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu a dosavadnímu průběhu řízení. Zásadně platí, že břemeno prokázat náležitou omluvu z ústního jednání tíží toho, kdo

omluvu podává (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2015, č.j. 6 As 97/2015-27).

23. Z judikatury Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že v případě chybějících náležitostí omluvy není správní orgán povinen vyzývat obviněného k jejímu doplnění o chybějící náležitosti. Správní orgán nemá povinnost vyrozumět obviněného o tom, že jeho omluvu posoudil jako nedůvodnou. V případě, že neshledá omluvu důvodnou a náležitou, je správní orgán oprávněn bez dalšího projednat věc v nepřítomnosti obviněného. Je především v zájmu obviněného, resp. jeho zástupce, pokud si jej účastník řízení zvolil, aby se o osud podané žádosti zajímal (jak vyplývá z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, č. j. 9 As 6/2013–26, ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 128/2014–26, ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 68/2015–27, a ze dne 11. 6. 2020, č. j. 9 As 90/2020–30).
24. Žalobce namítl, že stran omluvy učinil vše, co po něm lze rozumně požadovat. Takovému názoru žalobce však přisvědčit nelze. Sám žalobce vůči správnímu orgánu prvního stupně pro svou omluvu z jednání neučinil prakticky nic. Prvostupňovému orgánu svou omluvu z jednání žalobce nezaslal. O osudu “omluvy” zaslané B. G. s.r.o. se žalobce neinformoval.
25. Žalobce označuje za omluvu potvrzení B. G. s.r.o. o tom, že se žalobce nachází na pracovní cestě v Dubaji. Předně je nutno konstatovat, že potvrzení nebylo odesláno žalobcem a nesplňuje ani základní náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu. Není z něj totiž patrné, které věci se týká a co navrhuje. I v případě, kdy by správní orgán přes nadepsané vady zaslanou písemnost vyhodnotil jako omluvu žalobce z jednání, nebyly by splněny podmínky náležité omluvy plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalobce byl přitom o podmínkách náležité omluvy poučen v předvolání k ústnímu jednání.
26. V Dubaji se žalobce měl dle svého tvrzení nacházet již od 2. 5. 2022. Předvolání k ústnímu jednání mu bylo do datové schránky doručeno dne 16. 6. 2022. Pro splnění podmínky včasnosti omluvy z jednání se žalobce měl z jednání omluvit bezodkladně poté, co mu bylo předvolání doručeno. Již v tomto okamžiku mu totiž muselo být zřejmé, že se ústního jednání nebude moci zúčastnit. Společnost B. G. s.r.o. potvrzení o pobytu žalobce na zahraniční pracovní cestě prvostupňovému orgánu zaslala až dne 8. 7. 2022, tedy 22 dní po doručení předvolání k jednání žalobci a 5 dní před termínem nařízeného jednání. Nejedná se o bezodkladnou omluvu, omluva nenaplňuje podmínku včasnosti. Pokud právní zástupce při jednání soudu zmínil, že žalobce měl ztíženou možnost omluvy z důvodu pobytu v zahraničí, výhodou zřízení datové schránky je mj. možnost jejího používání bez ohledu na to, kde se žalobce právě nachází.
27. K odkazu žalobce na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2018, č. j. 1 As 20/2018-34, které mají být v rozporu s napadeným rozhodnutím, nutno uvést, že žalobce nesdělil, v čem mají tyto rozpory spočívat a soud je v řešené věci neshledal. V odkazované věci byla omluva z jednání vyhodnocena jako včasná, jednalo se však o omluvu, která byla zaslána v dostatečném předstihu před ústním jednáním (téměř měsíc dopředu) a objednávka dovolené právního zástupce účastníka řízení navíc byla dle možností doložena.
28. V řešené věci naopak nebyla splněna ani podmínka doložení důvodů omluvy. Potvrzení zaměstnavatele by sice bylo možné vnímat jako jeden z podkladů svědčících o tom, že se žalobce nacházel na pracovní cestě. Bez dalšího se však nejedná o dostatečné doložení důvodu omluvy. Pokud žalobce tvrdí, že byl na pracovní cestě v Dubaji, bylo v jeho objektivních možnostech toto tvrzení snadno prokázat, a to např. doložením kopie letenek, potvrzením o ubytování, či jinak. Žádný z těchto dokladů však žalobce správnímu orgánu nepředložil.

29. Teprve v odvolání žalobce označil jako důkazy svůj pas se vstupním razítkem do Spojených arabských emirátů a pohyby na účtu v období od 8. 7. do 14. 7. 2022. Výpis z bankovního účtu žalobce nedoložil. Z fotokopie pasu pak lze zjistit, že žalobce zřejmě disponoval povolením k pobytu ve Spojených arabských emirátech, datum vydání povolení je však nadepsáno na 25. 6. 2022 a nekoresponduje tak s tvrzením žalobce o okamžiku jeho vstupu do Spojených arabských emirátů. Další fotokopie stránky pasu pak sice obsahuje razítko potvrzující vstup na území Spojených arabských emirátů dne 2. 5. 2022, kdy měl žalobce dle svého tvrzení na území Spojených arabských emirátů vstoupit, není však zřejmé, zda se stále jedná o pas žalobce.
30. Soud uzavírá, že omluva žalobce z ústního jednání nesplňovala podmínku včasnosti a podmínku řádného doložení důvodů omluvy, proto nebyla prvostupňovým orgánem v souladu se zákonem akceptována. Nikoliv proto, že by pracovní cesta účastníka řízení do Spojených arabských emirátů nebyla dostatečným důvodem pro omluvu, jak žalobce naznačuje v žalobě. Po zahájení řízení o přestupku není ani nutné, aby obviněný setrval na území České republiky a nevzdaloval se do doby projednání přestupku. Podmínky náležité omluvy je však nutno dodržet, což se v posuzovaném případě nestalo. Okolnosti věci nenasvědčují tomu, že by trvání na dodržení požadavků na řádnost omluvy bylo přepjatým formalismem.
31. Žalobce dále pouze v žalobě konstatoval, že napadené rozhodnutí trpí nedostatečně zjištěným skutkovým stavem a vadami právního posouzení. Toto konstatování však žalobce nijak skutkově ani právně nekonkretizoval, nejedná se tedy o řádně uplatněný žalobní bod a soud se jím nebude zabývat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Nutno doplnit, že právo žalobce na seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí bylo zachováno, stejně jako jeho možnost se k přestupkovému jednání kdykoli v průběhu řízení vyjádřit. Právním zástupcem žalobce namítaná délka odvolacího řízení nemá na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí vliv; k případnému nesprávnému postupu správních orgánů v podobě nečinnosti je možné využít jiných nástrojů ochrany (opatření proti nečinnosti dle správního řádu, žalobu proti nečinnosti správního orgánu dle s.ř.s.).

VII. Závěr a náklady řízení

32. Námitky žalobce soud vyhodnotil jako nedůvodné a neshledal ani jiné důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět; proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. dubna 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně